

Maria Fransson är en hängiven Björklövensupporter och följer laget i dess med- och motgångar.

FOTO: ELISABETH GLAAS

Maria Fransson växte upp i en hockeyintresserad familj. Alla hejdade dock inte på samma lag, någon höll på Luleå, en annan på Modo. Men för Maria har det alltid varit Björklöven.

– När du ser att det stämmer för killarna på isen. De gör precis det de lever och brinner för. Då får du en särskild upplevelse, man blir glad, det är otroligt roligt att se folk göra det de älskar att göra. Man ser många människor som går till jobbet utan känsla eller energi, ingen glöd. Men det har Björklövenspelarna.

Livet som supporter är en inre berg- och dalbana

Även om Maria Fransson hejat på Björklöven sedan hon var liten var det först för några år sedan som hon började följa dem ordentligt. Det var hösten innan kvalet upp till allsvenskan som hon gick på en match som fick henne att fastna.

– Jag kommer ihåg särskilt en sekvens där hela laget var så synkroniserat. Det var en wow-upplevelse! Det här ska jag vara med på. Sedan dess har det rullat på.

I dag uppskattar hon att hon ägnar omkring 15 timmar i veckan åt Björklöven under säsong. Då är hon aktiv på Twitter, läser blogginlägg, intervjuer både före och efter match.

– Jag föredrar videointervjuer. En matchdag är jag säkert uppkopplad, förutom själva matchen, cirka två och en halv timme.

Hon beskriver sitt intresse för Björklöven som en livsstil.

– Filmintresserade går kanske på bio tre gånger i veckan, jag går på hockey. Det är något som är skönt att ha, man tar sig hemifrån en stund och gör något annat. Om man ser på det som ett event så är det mer ekonomiskt fördelaktigt jämfört med att åka på Metallicas konserter, säger hon med ett skratt.

Påverkas du av lagets prestation?

– Absolut. Jag är nog i samma berg- och dalbana som alla andra, som även laget befinner sig i.

Hon berättar om en hemmamatch där Löven spelade bra, men varken fick med sig utvisningar eller poäng.

– Då kändes det så jävla orättvist.

Ett motsatt exempel var vid en bortamatch då hon såg på tv hemma.

– Jag var hundvakt och skrek så att hunden hoppade rakt upp när det blev mål. Jag satt och trampade med fötterna och visste inte vad jag skulle ta mig till. Jag följer med i alla känslomässiga svängningar. Vore jag helt oberörd, likgiltig, då är det lika bra att gå och lägga sig.

För Maria är ett positivt supporterskap viktigt. Hon är fast övertygad om att det har större möjlighet att påverka spelarna att lyckas.

– Om man har ett prestationsyrke och känner att man har omgivningens förtroende, att folk tror på en, då kämpar man ännu hårdare och har större chans att klara av att prestera.

Stefan Holmström, universitetslektor vid Institutionen för psykologi på Umeå universitet, berättar att vara supporter till ett lag styrs av samma slags mekanismer som gör att man väljer att tillhöra ett kompisgäng.

– Alla, oavsett vad vi gillar, det kan vara mode, hockey, en politisk ideologi eller musik, tillhör vi olika grupperingar. Där delar man det gemensamma intresset.

Det här skapar tillhörighet och samhörighet, något som fylls av ens egna identitet, menar han.

– Åker man utomlands och har på sig en Löventröja kommer troligen andra svenskar fram och pratar. Ni har något att prata om, det blir en

Vore jag helt oberörd, likgiltig, då är det lika bra att gå och lägga sig.

Maria Fransson

tillhörighet, skapar en trygghet, samhörighet och gemenskap.

Att just herr-ishockeyn får så stor uppmärksamhet och många supportrar menar han troligen beror på att det hör till den svenska kulturen, dessutom får den stor exponering i media.

Maria Fransson berättar att hon väljer bort vissa forum där inget konstruktivt skrivs om laget och spelarna. Stefan Holmström menar att i jämförelse med många andra sporter så råder en särskild kultur bland ishockeyns åskådare när det gäller vad som är okej att skrika till spelare och domare.

– Man kommer dit och får leva ut frustration som kanske hör till andra områden. Hur konstruktivt det är kan man diskutera.

Vilken effekt kan supportrar ha?

– Jag tror de kan ha väldigt stor effekt. Både höja individer och hela laget, men också sänka.

Elisabeth Glaas

elisabeth.glaas@umeatidning.se

■ Frågan till spelare: Vilken betydelse tycker du att Lövens supportrar har?

Jesper Jäger

45 år, spelade sin sista säsong i Björklöven 2005–2006

– De har en stor betydelse. De skapar en inramning och atmosfär som egentligen gör att varenda spelare måste vara pigg, fräsch och laddad för match. Det är vad man vill ha i en ishockeymatch. Det är vad de bidrar med.

Alexander Sundström

29 år, spelar nu i Björklöven

– De har en jättestor betydelse. Dels att de kommer och stöttar på matcher, dels att de finns där och är en del av Björklöven både i Umeå och i hockeysverige. De ger positiv energi både under matcher och annars. När det är en fullsatt ståplats på Umeå arena är det toppklass i Sverige, det blir en fantastisk stämning och man känner att man har dem i ryggen.

Martin Johansson

41 år, spelade sin sista säsong i Björklöven 2013–2014

– De har en stor betydelse. De är framför allt en stämningshöjare under match där de förgyller hela inramningen. Löven har jämfört med andra klubbar en väldigt bra supporterkultur. Deras stöd även under åren i division 1 är fantastiskt.

Tore Ökvist

59 år, spelade sin sista säsong i Björklöven 1987–1988

– Utan dem existerar inte hockeyn, de är egentligen viktigast. Det är enormt viktigt att ta tillvara på deras intresse och att leverera produkter. Hockeyn utan supportrar går att likna vid artister utan publik. Som spelare är det roligt att ha en hängiven skara, en bra publik och bra supportergrupp som ställer upp även vid motgång.